1876. VIII. évfolyam. **12. szám.** **Kedd, január 18.**

DEBRECZEN.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, jan. 15.

II.

Auersperg osztrák miniszterelnök és Lasser miniszter urnak, a budai alkudozásokról lett nyilatkozataira következőleg reflektál a N. H.

Mit jelent ez? Valjon, — mert a meztelen hazugságot az osztrák miniszterekről föltenni nem akarjuk, oly homályos, oly kétséges volt-e a budai alkudozások kimenetele, hogy a magyar kormány „sikeres megoldást" remélhet ott, ahol az osztrák nyiltan proklamálja a rideg negátiót?

Melyiknek van igaza, melyik itéli meg helyesen a situátiót?

Ha az osztrák, és ezt látszik bizonyitani a bécsi miniszterek határozott beszéde, akkor miért szórnak a kormánypárti lapok port a közönség szemébe, mintha minden a legjobban menne?

A magyar kormánynak ugyan nincs szüksége arra, a mi az osztrák minisztereket az idézett nyilatkozatok megtételére inditotta. Auersperg és Lasser urak korteskedni mentek a képviselők közé, hogy a reichsrathot a kormány támogatására megnyerjék. Erre Tisza K. ur nem szorul. Ausztriával szemben — talán az egy jobboldali ellenzéken kivül, mely a honvédkérdésben egyenesen nemzetietlen politikát követ, s a vámszövetség ügyében ugy látszik, még több engedményre hajlandó, mint a miniszterium, — Ausztria önzésének mértéktelen követeléseivel szemben a Tisza kormány Magyarország minden pártjára támaszkodhatik. Mint egy ember, fog ez ország 15 millió lakossága melléje sorakozni, s leghatározottabban épen azok, kik ma nem feltétlen hivei, — ha az osztrákok cinikus haszonlesése törésre juttatná a dolgokat. A magyar kormánynak tehát nincs szüksége a korteskedésre.

De a magyar közönségnek igenis szüksége van a világosságra e kérdésben. Tudnia kell, kivel áll szemben: őszinte szövetségessel-e, kivel lehetséges a méltányos alku, vagy pedig az ellenség legsilányabb fajával, azzal, mely zsebén keresztül tör ellenfelének romlására?

Valjon szükséges-e a bécsi miniszterek nyilatkozatait még jobban jellemezni, mint ahogy azok önmagokat jellemzik?

Auersperg herczegé még hagyján. Ő kereken kimondja a non possumust. De Lasser ur szavaiban már visszataszitó nyiltsággal jelentkezik az osztrák centralista politikusok mitsem tanuló, mitsem okuló, éretlen és gőgös impertinentiája. A javithatlan osztrák centralista elbizakodott hangja ez, ki nyolcz év óta résen áll kifent tőrével, s most elérkezettnek látja az időt annak használására.

Mi következik Lasser ur beszédéből?

Mi egyéb, mint az, hogy mig Magyarország becsületes szándékkal, őszintén kötötte meg Ausztriával a kiegyezést, addig az osztrákok csak azért léptek velünk kötésre, mert a königgrätzi vereség folytán kénytelenek voltak velünk egyezkedni, és csak azon feltett szándékkal, hogy az első alkalmat felhasználják a szerződés széttépésére?

A ravasz gyávaság politikája az, melyet Lasser ur hirdet; meghunyászkodni midőn elvertek s szerződést kötni azon mentalis reservátával, hogy első alkalommal szerződő társunk ellen fogunk fordulni. — Valóban, ha Magyarország nem venné komolyan és becsületesen a kötést, melyre Ausztriával lépett, ezek után nem kivánhatna t. szomszédainak egyebet egy uj königgätzi vereségnél, mely megpuhitsa őket, mint oktalan és vásott gyermeket az iskolamester veszszője.

Egyébiránt csak folytassák az osztrák lapok és miniszterek e cinikus és gyülöletes hangot. Mi nem félünk tőlök. Sőt, ha az osztrák kormány tettei is ugyanazon szellemtől lesznek áthatva, mely ma a miniszter urak szavaiból illatozik felénk, mi csak örülni fogunk rajta, mert ez esetben ujra feléled már-már elhaló reményünk Magyarország teljes anyagi függetlenségének kivivása iránt Mert, ha Bécsben csakugyan nem fogják a magyar kormánynak máris a minimumra redukált követeléseit teljesiteni, — akkor ez kénytelen lesz a vámközösség felmondásával válaszolni Ausztriának.

A mely magyar kormány most Bécscsel szemben megadná magát és segédkezet nyujtana a mai anyagi viszonyok megujitásához, azt az érdekeiben halálosan megsértett nemzet haragja egy pillanat alatt elsöpörné a föld szinéről.

Bárminő kormánya legyen Magyarországnak, az kénytelen lesz az Ausztria által lábunk elé vetett keztyüt felvenni.

Azért az önálló vámterület érdekében és nevében üdvözöljük Auersperg és Lasser urak ujabb hadizenetét. — Csak folytassák a gyülöletes hajrát Magyarország ellen, — az csak a mi ügyünknek vezethet diadalára.

— **A képviselőház** irodájában 33 oly felterjesztés van letéve, melyekben az illető törvényhatóságok egészben, vagy csak a városokra nézve ellene nyilatkoztak a közigazgatási bizottságról szóló tjavaslatnak. E felterjesztéseket Budapest, Pozsony, Kassa, Győr, Körmöcz Selmecz és Bélabánya, Szeged, Ujvidék, Fehértemplom, Zólyom, Lőcse, Székesfehérvár, Modor, Temesvár, K-Márton, Arad, Késmárk, N.-Bánya, N.-Várad, Szabadka, Bazin, Eperjes, Zombor, Bártfa és Debreczen városok és Abauj, Pozsony, Máramaros, Zemplén, Szabolcs és Tornamegyék és a Hajdukerület küldötték fel. Egyetlenegy felirat, a Jászkunkerületek, esedezik a kérdéses törv. javaslat elfogadásáért. Ezek szerint tehát harminczháromra megy azon törvényhatóságok száma, melyek eddig a közigazgatási bizottságról szóló törvényjavaslat ellen felszólaltak.

— **A bánya törvényjavaslatot,** — mely már az előbbi országgyülésnek elő volt terjesztve, egy a kereskedelmi és pénzügyi miniszteriumok képviselőiből alakitott bizottság Reitz miniszteri tanácsos elnöklete alatt ujból átvizsgálta. A bizottság már befejezte munkáját s egy ujabb, nagy terjedelmü törv. javaslatot dolgozott ki, mely valószinüleg még a jelen ülésszak alatt a képviselő ház elé fog terjesztetni. Bizony ideje is már, — hogy az osztrák bánya törvény, mely 9 éves parlamentünk csufjára még mindig él és uralkodik Magyarországon, lomtárba tétessék.

— **Apró hirek.** A vallás és közokt. miniszter a a K. N. szerint elhatározta, hogy a miniszteriuma keretébe eső állomásokat, — melyek üresedésbe jönnek, nem fogja betölteni. A Romában folyó vámügyi tárgyalásoknál a magyar kormányt Merfort pénzügyminiszteri oszt. tanácsos fogja képviselni. — A tegnapi minisztertanácsban, mely a határőrvidéki vasutak ügyében foglalkozott, döntő határozat nem hozatott, miután Mollináry előterjesztése a kérdés pénzügyi oldalát nem ölelte fel egész terjedelmében. Az osztrák 40 millio rente kölcsön kibocsátását 67 árfolyamon a Rotschild-csoport vette át.

A helyzet Szerbiában.

A „keleti" kérdés, melyet a nyugoti hatalmasságok oly nagyon szeretnének még ez idő szerint lenyugatni, épen nem áll azon a stadiumon, a hova azt a bölcs, s összedugott kézzei tanácskozó s a helyzetet csak a papirról ismerő diplomaták óhajtanák. Eddig sikerült a „beteg emberben" különféle mesterséges utakon módokon a lelket fentartani, s azzal sikerült a méhében európai háboru csiráját rejtő keleti kérdést, mely az egykor „hatalmas padischah", szép európai honának elvesztését eredményezheti, elhuzni, halasztgatni, de a mult évben kitört a herczegovinai forradalom és mindinkább szaporodnak a jelek, melyek azt mutatják, hogy az európai török birodalom létele alapjában fog megtámadtatni.

Az a herczegovinai mozgalom, mely kezdetben csak rája felázadásnak tünt fel, minő ott épen nem tartozott eddig sem a ritkaságok közé, csakhamar, mondhatnók villámsebességgel terjedt el az egész tartományban, s mielőtt a török haderőnek sikerült volna a csak nehány községre kiterjedő lázadást nem elfojtani, de legalább csak localisolni is, már az egész ország lángban állt. S e lángot, a forradalom tüzének lángját, több hó alatt sem birta elfojtani, mely nemcsak a lázadókban emeite az ellenállás erejét, s biztatta a harcz folytatására, hanem egyuttal alkalmat adott arra is, hogy a kis szláv fejedelmecskék egy nagy délszláv birodalom alakitásáról már rég idő óta táplált, de mindeddig meg nem valósithatott eszméjöket felszinre hozhassák. Különösen Szerbia, mint a mely vindicálja magának a délszlávok feletti hegemoniát, szeretné ez eszmét, természetesen a maga javára megvalósitani.

S hogy e czél elérésére a szerbek nagy többsége minden erejével törekszik, legjobban bizonyitják azon jelenetek, melyek a legutóbbi időben a szerb skuptsinában lefolytak, s Szerbiának azon törekvése, hogy egy nagyobb kölcsönt szerezhessen, kétségtelenül a Törökország elleni háboru folytathatására.

Minél inkább közeledik a tavasz, annál buzgóbban dolgoznak némelyek nyiltan és titokban azon, hogy Szerbia e kalandos vállalatba bocsátkozzék, mely nem más, mint a Törökország elleni háboru, s ezt — mint a Belgrádból jött tudósitás mondja — pártolja az ország minden pártja, mert általánosan el van terjedve azon meggyőződés, hogy Szerbiának csak két rosz között van választása; az egyik a belső forradalom, melynek hordereje és következményei beláthatlanok; a másik a külháboru, mely még a legroszabb esetben sem járna a nemzet belső felbomlásával és bukásával.

S e meggyőződés annyira elterjedt, hogy még a mérséklete és higgadtságáról ismeretes konzervativ párt is ez eszközhöz kiván folyamodni. A fejedelem benső barátja, Mijatovics Zedomil, volt pénzügyminiszter a legmérsékeltebb lapban nyiltan kimondta, hogy Szerbiának külháborut kell inditani, mert más eszközt, mely hazáját a hinárból kiszabaditaná, nem talál.

A szerb nemzet, egy e hó 9-én Belgrádban kelt, s a N. H.-ban közlött levél szerint a legalávalóbb szenvedélyek féktelen uralma alatt nyög. A skuptsina merő romboló elemekből áll. Tekintélyt nem ismer többé senki. Magát az állam lételét minden oldalról aláássák.

Minden hatalmat szeretnének eltörölni s a legképtelenebb határozatokat hozzák.

Erkölcs, fegyelem, hit, hagyomány, rend és jog, minden rombadől. A pártok politikai, vallási és társadalmi forradalomra törekesznek. Nem lehetetlen, hogy Szerbia rövid idő mulva már csak laza község csoportokból fog állani, s ha a jelek nem csalnak, gyors léptekkel közeledünk egy véres forradalomhoz. A nemzet az önkivület lázában vonaglik.

Mi segithet itt? A háboru — talán. Ki kell bontani a szerb egység zászlaját s hatalmas háborut kezdeni. Ha győzünk, akkor Szerbia népét Bosznia, Herczegovinia és Ó-Szerbia egészségesebb népe ellensulyozhatja, ha legyőzetünk, akkor a szerencsétlenség a szerbséget is megfogja javitani és nehéz megpróbáltatások által eszére teriteni. Ez nyiltan kifejezett okoskodása Mijatovicsnak, és igy gondolkozik vele együtt majd minden okosabb, belátóbb fiia Szerbiának.

(Folyt. köv.)

— *A magyar fővárosból.* **Ő felsége** a király a budapesti „Hirsch" betegápoló és temetkezési egyletnek magánpénztárából 80 frtot adományozott. **A szombaton** megtartott jogászbál fényesen sikerült. **Az egyetem** bölcsészeti kara szombaton tartott ülésében elfogadta azon javaslatot, mely szerint a Toldy halála által megüresedett tanszék két részre osztassék. **A budapesti** duna-szabályozási munkálatok, melyeknek czélja a fővárost a jégzajlás okozta árviztől megmenteni s a kereskedésnek elégséges és kényelmes rakodó helyet szolgáltatni, mult évi deczember hó végén befejeztettek. Az épités összes költségei 7—8 millióba kerültek. **A tegnapelőttre** tervezett udvari bál egy távirat következtében, mely Bécsből királyné ő felsége édes anyjának hirtelen roszul létét jelenté, elmaradt. **A Duna** szombaton 9 hüvelykkel nőtt.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

H.-Böszörmény január 16.

Nem hiszem, hogy az uzsoratörvény eltörlése oly romlást idézett volna elő az ország valamelyik községében, mint a milyen észlelhető Böszörményben a kisbirtokosokra vonatkozólag.

Böszörmény város határa tagositatlan, az annak keresztülvitelével megbizott arányositási bizottság, az általa már eddigelő felszedett ezrekért öt év alatt sem tett annyit, mint amennyit egy pár szakértő ember a már kifizetett munkadij fele részéért félév alatt tehetett volna. Az arányositási bizottmánynak ilyetén képen hanyagsága, isten tudja még, hogy mennyi időre veti vissza az egyes birtokrészletek összesitését. Ez időszerint ha egy kisbirtokosnak hatvan köblös föld képezi tulajdonát, az a határnak különböző részein nyolczvan, kilenczven, vagy száz helyen található fel.

Mennyi pénz és munkaerőt igényel annak a mivelése? ha nem magyarázom is, a szakavatott gazdaközönség azt legjobban tudja.

A kik Böszörmény vidékét ismerik, nagyon jól tudják, hogy a közelebb elmult évtized lefolyta alatt, összesités nem létében a hatvan-hetven köblös földdel biró kisbirtokos alig volt képes annyit termelni, hogy családját fentarthassa és adóját kifizesse; ha termelt valamennyicskét, azt értékesiteni nem tudta, s az adóvégrehajtók zaklatása következtében potom árért volt kénytelen elvesztegetni; ha pedig kellő mennyiségben nem termelhetett, és terményének valamicsodás ára mutatkozott, attól családját nem foszthatta meg, s igy továbbra is a reá nehezedő csapásnak, az uzsorások kénykedésének lett kitéve.

A mult évtized mostoha időjárásának most látszik már az iszonyu rombolása Böszörményben is, midőn már a több oldalról szorongatott kisbirtokosok minden igyekezetük daczára sem fedezhetvén birtokuk jövedelméből szükségleteiket, a jövő termés reményében kölcsönpénzzel igyekeztek magukon segiteni, — kölcsönt azonban a helybeli takarékpénztárból, — honnan ugyan többen hat, hét ezreket több éveken keresztül törlesztés nélkül tartanak maguknál, akkor midőn legnagyobb szükségük volt, nem kaphatván a közeli vidéken olyan pénzintézetet, melyből szükség esetén olcsó pénzhez juthattak volna, nem találván: kénytelenek voltak olyan helybeli uzsorásokhoz fordulni, kik 50—60, sőt nálunk észlelhető 100%-ra adtak pénzt a vagyonukat megtartani igyekező szerencsétlen kisbirtokosoknak.

Az uzsorások kölcsönzésének az lett az eredménye, hogy a közelebbi három esztendő is termelés tekintetéből a lehető legszerencsétlenebbül ütvén ki, a pénzüket kamatokkal háromszor nagyobb összegre növesztett uzsorások most már kölcsönüket visszakövetelik, s perrel zaklatják az önhibájokon kivül fizetni nem tudókat, és már öt hónapon keresztül tanitgatják a böszörményi népet arra, hogy a mostani kormányzat alatt miképen lehet tönkrejuttatni a kisbirtokosokat; — alkalmatlanságot csinálnak a telekkönyvi hivatalnál, hol naponként a délelőtti órákban az árverelőket hivó dobpergés, és az árverelők lármája zavarja a hivatali személyzetet, de azért az árverelésnek meg kell történni, és tizedrésznyi értékben árusittatik el azon birtok, mely a közösügyes törvény létrejövetele előtt becsértéken felül volt eladható.

Szomoru helyzet ez! és nyilt képe az elszegényedésnek!

Most az a kérdés, hogy ha az országnak több községeiben is ily borzasztó martalékává tétettek a kisbirtokosok az uzsorásoknak, feltudja-é fogni hivatását a kormány és a törvényhozó testület mostani többsége, mely nem a pártoskodásra, hanem a törvényhozót választó népség és birtokosság jóléte előmozditására volna hivatva? Előállitja-e a magyar önálló bankot olyan minőségben, hogy abból a kisbirtokosok könnyü szerrel olcsó pénzhez juthassanak birtokaik megtarthatása tekintetéből? Korlátozza-e az uzsorások rendkivüli tulkapásait, hogy az időjárás mostohasága következtében szükséget látó kisbirtokosok vagyonaikat megmenthessék?

Ha a kormány és az országgyülés többsége a „Tisza" kormány megalakulása óta megkezdett müködését azon irányban továbbra is folytatja, és pártoskodási szempontból a magyar önállóbank felállitását akadályozza, az uzsorások tulkapásait nem korlátozza: tönkrejut nemcsak a böszörményi, hanem az ország minden vidékebeli kirbirtokos osztály, s a legnagyobb adófelemelés mellett sem fog annyi adó befolyni, melyből a kincstár a „Tiszapárti" kormány testületét fizethesse.

Minthogy pedig a böszörményi kisbirtokos osztály elszegényedésének a böszörményi birtokrendezéssel megbizott választmány is nagy részben előmozditója, a mennyiben öt évvel ezelőtt megkezdett arányositási munkálatot mai napig be nem végezte: elmulhatatlan kötelessége a városi képviseleti közgyülésnek oly végleges intézkedéseket tenni, melyszerint az arányositási munkálat a lehető legrövidebb idő alatt befejeztessék, s a választmány elnöke az általa felszedett ezerekről egyszer valahára számoljon.

Kovács Imre.

— *Vidéki hirek.* **A kismarjai** olvasókör alaptőkéje gyarapitására f. hó 23 dikán tánczestélyt rendez. **M.-Szigeten** „Bajnoki kör" alakult. Ugyanott e hó 14-én éjjel gyenge földrengési tüneményeket észleltek. **Nagyváradon** egy vasuti gépész pénteken két szembejövő mozdony által összelapittatott, s rögtön szörnyet halt. **Bimbó** község környékén e hó 10-én oly hózivatar volt, mely több házat félig eltemetett. **Kecskeméten** egy 19 éves ifju e hó 8-kán meglőtte magát, de csak másnap, sok kinlódás után halt meg. Ugyanott az izraelita nőegylet a mult 1875 ik évben 1000 frtnál többet osztott ki jótékony czélokra. **Nagy-Károlyban** a mult héten egy napszámos 6 éves fia egyedül maradván otthon, a kemencze szélére ült, hol ruhája véletlenül meggyuladt s a szerencsétlen gyermek, mielőtt valaki segélyére érkezett volna, annyira összeégett, hogy nemsokára meg is halt. **Szatmáron** mult csütörtökön a régi vasuti hid szétrontásával foglalkozó munkások egyike a Szamos jegére esett s oly szerencsétlenül, hogy rögtön meghalt.

A „DEBRECZEN" tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Első rész: **Olga.**

VI.

(Folytatás.)

A két leánycseléd gyertyát gyujtott, s ugy találták, midőn a folyosón keresztül haladtak, hogy a ház ajtaja nincs bezárva, és a gyertya Olga szobájából az előszoba asztalán volt. Ekkor azon gondolatra jöttek, hogy a nagyságos asszony elutazott, de hová? — körülbelől 3 óra volt... Hová mehetett Olga ez órában? Egyiknek sem jutott eszébe, hogy R-ből Moszkvába a vonat pontban 3 órakor indul. Felkölték tehát a többi cselédeket, s a mamát is. Ez megijedt, maga is Olga szobájának zárt ajtajához sietett, kopogtatott és kiáltott: „Olga, angyalom, alszol?" de feleletet nem kapott. Ezalatt az egész házi személyzet öszszegyült. Anna önkivüli állapotba jutott és elvitetett. Oh barátom, jobb leendett, ha ott helyben meghalt volna, mintsem, hogy ez iszonyu eseményről értesült! Lakatos hivatott és a rendőrségért küldtek. Ezzel jó darab idő telt el. Hat órakor végre feltörték az ajtót és Olgát halva találták a földön az asztal és pamlag közt. Szerencsére az anya nem volt jelen — e hirt csak későbben adák tudtára. A szobában teritve volt az asztal, rajta a thea, edények és két csésze telve theával. A csészék egyike félig kiüritve, a másik érintetlen volt. Eleinte nem értették, s azt hivék, hogy Olga szélhüdés következtében halt meg, most már azonban nincs kétség fenn, hogy megmérgeztetett. A holttestben, sőt a félig kiüritett csészében is találtak mérget. Házi orvosunk meg is nevezte a mérget, de a nevet ismét elfelejtettem. Az bizonyos, hogy borzasztó méreg lehetett, mely azonnal ölt, s Olgának — azalatt mig egy czitromért ment, csészéjébe öntetett. A czitromot szintén az asztalon találták, s Böske esküszik, hogy nem ő vivé azt be. Sőt a szoba kulcsát is a padlón találták meg, ez oly körülmény, mely mindenkit ismét tévedésbe hozott; később azonban kitünt, hogy a kulcs az ajtó sarkánál levő hasitékon dobathatott be. R-ben általánosan azon meggyőződésben vannak, hogy Olga az idegen nő által lett megmérgezve, a rendőrség azonnal megindította a nyomozásokat, mindezideig azonban a nőnek nyomára sem jöttek.

Csak annyi bizonyos, hogy ő a vendéglőben volt szállva, honnan a fiu Olgához küldetett. Lehetséges, hogy egyszernél többször volt már ott, de a vendéglősné mindent tagad és eddig semmit nem fedezhettek fel. Sőt a neve is ismeretlen maradt az idegen nőnek. Olga titokban fogadta őt, és a vendéglőben elfelejtették utlevelét kérni. A miként tudjuk, minden a következőleg történt: Szerdán este hét órakor érkezett a nő a vendéglőbe. Nem volt podgyásza, csak egy kis táskája, a fiut azonnal Olgához küldé, ki anyjának tudta nélkül oda ment és vele valószinüleg megbeszélte az éjjeli látogatást. Az idegen nő eljött, Olga várta őt, együtt ittak theát és körülbelől két órakor éjjel kellett a gyilkosnak gyalog táskájával a házat elhagyni s valószinüleg egyenesen a pályaudvarba ment és a három órai gyorsvonaton Moszkvába elutazott.

— Ez mind, a mit ama borzalmas nő felől eddig megtudni lehetett; a többit csak a jó isten tudhatja, ki egyedül tanuja volt e bünnek, annak okait és tettesét egyedül ismeri. Épen ezért nem merem mondani, hogy kire van gyanum, s inkább elhitetem magammal, hogy tévedek, s hogy lelkiismeretem ártatlan. És mégis... kivüle kinek lehetett volna hasznára Olga halála?

— Egyébiránt Iwanics Pál itt Péterváron kétszer volt kihallgatáson. Körülményesebb dolgokról nem értesültem, annyi bizonyos, hogy nem lett letartóztatva. Ellenben R-ben többen vannak elfogva; a szegény Böskét is, ki az ijjedelemtől félholt volt s keserü könyeket hullatott bezárták s még maig is börtönben van. Mások ismét kibocsáttattak. Böske irányában a mint nekem irják, csak annyiban van gyanu, a mennyiben az idegen nőnek éjjeli látogatása az ő elbeszélésén alapszik, miután egyedül ő volt ébren és a theát ő készitette elő. De mi inditotta volna Böskét e bün elkövetéséhez — őt ki urnője iránt oly alázatos volt? és miért zavarta akkor fel az egész házat, hogy maga ellen bizonyságokat szerezzen, holott oly könnyü leendett e bünben részességét eltitkolni? Ezenkivül be van bizonyitva, hogy nem lehet minden kigondolva. Az idegen nő valósággal a vendéglőben volt, — onnan valósággal küldöttet menesztett Olgához, a ki titokban el is ment hozzá.

— Istenem, én istenem, ki tehette ezt? órák hosszáig töröm fejem e felett és ez iszony tett folyvást szemeim előtt áll. Látni vélem, hogy ketten miként theáznak, nevetnek és mulatnak.... és azután szemem előtt van, mint állott elő a halál, a gyilkos miként oltja el a gyertyát, miként zárja be az ajtót és a ködös éjben miként tünik el. E borzalmas képletek beteggé tettek és a midőn ide hazaérkeztem, hat napig nem tudtam elhagyni az ágyat. Ezután gondolhatod, mily állapotban lehet szegény testvérem.

A levél még egy oldallal hosszabb volt, de nem tudtam tovább olvasni, a betük játékot üztek velem, szivárványszinü karikák képződtek szemeim előtt és kimondhatlan szorongás fogta el keblemet. Hasztalan igyekeztem magam összeszedni... azután ismét azt mondám, hogy ez lehetetlen, hogy én csak álmodom. Természetesen ez nem volt egészséges álom, csak zavart lázas képzelgés, melyben a felizgatott képzelő tehetség zabolátlanul és czéltalanul, mint egy vad paripa, futását követte.

Meddig tartott ez, nem tudom már, csak annyira emlékezem, hogy az ijjedtségtől üzetve, végre az ablakhoz léptem s azt lázas sietséggel felnyitottam. Kint már homályos volt; a parton egyes lámpák fénye ragyogott, csendes volt minden, az éjjeli csendet a matrózoknak a közeli korcsmából kihangzó dalai zavarták meg csupán. Néha egy az ablak alatt elmenőnek lépteit hallám és egy könnyü szél felém hozta a távoli tengernek csendes susogását.

(Folyt. köv.)

Külföld.

— **A keleti ügyek** a mult héten, — ugy látszik, — komolyabb fordulatot vettek. A porta Anglia biztatására előre kijelentette, hogy a hatalmak közös jegyzékeit visszautasitja, s csak a legerélyesebb nyilatkozatok után sikerült az orosz és osztrák-magyar kabineteknek a portát e szándékától elállásra birni. Egy berlini lap szerint Gorcsakoff oly élesen nyilatkozott ez eszme ellen a pétervári török követ előtt, hogy az orosz kanczellár szavai Konstantinápolyban valódi rémületet keltettek. Azonban, habár ekkép sikerült is a portát a hatalmak reformjavaslatai elfogadására birni, minthogy az csak erőszakos nyomás által történt, az aggodalmak egyátalában nincsenek eloszlatva, sőt épen e miatt a harczi hirek elterjedése nagy mértékben előmozdittatott.

— **Az angol kormány** szerepe a keleti ügyekben, mint berlini lapok irják, — épen nem őszinte, sőt kétszinü játékot üz s szakadatlanul izgat Stambulban, a török fővárosban. Az olasz és franczia kabinetek már e hó két első napján nyilatkoztak Andrássy jegyzékéről, mig Londonban még csak ma veszik tárgyalás alá azt. Az is figyelmet érdemel, hogy mig az összes kabinetek igen mérsékeltnek és méltányosnak nyilvánitották a bécsi kormány jegyzékét, a „Times“ azt mondja, hogy lehetetlen fenyegetőbb alakban hatást gyakorolni a portára, mint a jegyzék teszi.

ORSZAGGYÜLES.

— A képviselőház ülése, jan. 13-kán. —

Elnök több kérvényt, s ezek között a Debreczen város számos polgárainak Simonyi Ernő által az önálló vámterület és magyar jegybank felállitása és a közigazgatási trvjavaslat elutasitása érdekében beadott kérvényét bemutatván, Tisza miniszterelnök az ország némely részeiben mezzavart közbiztonság helyreállitása végett felmerült uj póthitelről és a schweizi szövetséggel 1867-ben a letelepedések iránt kötött államszerződés beczikkelyezéséről nyujt be trvjavaslatot.

Napirenden van a közigazgatási bizottságról szóló javaslat tárgyalása.

Hegedüs László nem fogadja el a javaslatot, mely meggyőződése szerint az önkormányzat lassu, de biztos megsemmisüléséhez vezet. Nem is fog az üdvös hatást gyakorolni a közigazgatás menetére. Pártolja Mocsáry határozati javaslatát.

Halász Bálint szerint a javaslat nem vivmány, de nem is visszalépés vagy veszteség, sőt átmenetet képez az önkormányzat teljes kifejlődésére. Különös előnynek tartja, hogy a közönség ek befolyás biztosittatik e javaslat által oly ügyekre, melyek teljesen el voltak különitve a közigazgatás többi részeitől. Elfogadja a javaslatot.

Kajuch József Sennyey határozati javaslatát pártolva nem fogadja el a javaslatot.

Szilágyi Dezső harmadfél óráig tartó beszédében védte a javaslatot, hosszasan érvelve a jobboldali ellenzék ellen; a baloldal álláspontját is iparkodott megczáfolni, de sikertelenül, mert álokoskodásai és érvei még inkább bebizonyiták Mocsáry helyes és szilárd álláspontját.

Ezzel az általános vita megszakittatván.

Orbán Balázs interpellálja a miniszterelnököt az iránt, van-e tudomása arról, hogy azon hazánk fiai, kik az önkényuralom általi besoroztatás elől 1849—1867. évek alatt külföldre mentek, lépéseket tettek a hazába való visszatérhetés iránt, s ha igen szándékozik-e lépéseket tenni a visszatérés engedélyezésére? Az interpellatio közöltetni határoztatván a miniszterelnökkel, az ülés véget ért.

UJDONSÁGOK.

* **A „D. E.“** rendesen abba a hibába szokott esni, hogy pártunkat, szóval oly piczinynek, olyan semmit jelentőnek mondja, a mint csak tőle telik, és még is ennek a picziny pártocskának többnyire nagy hangu vezérczikkeket szentel, pedig hát mi talán nem is volnánk arra érdemesek. Elmondja tegnap is a többek közt, hogy ebből s ebből a lapból olvasta különben nem is tudná, hogy egy nehány polgár, persze független, kérvényezett a belügyér ur közigazgatást törvényjavaslata ellen, később aztán megvallja, hogy tudta mikép azt a szánalmas petiót bizony Királynál irták. — Továbbá olyan guba alatt ment végbe az egész, hogy a kulcs lyukon halgatódzó szellő szárnyaira nem vette. Lejebb meg azt mondja, hogy D. nem adja fel hitét, már t. i. a kinek van, a kis hitüség harangot félre verő zajára, még ha kétszer nagyobb zajt csinál is a lármás torok, vagy az a néhány polgár stb. Melyiket kivánja, — hogy higyjük? a néma csendet, vagy a nagy lármát. — Engesztelődjék a haragos szomszéd, azon polgárok a kik tisztameggyőződéséből kérvényeztek, nem a más üszőjén szántanak. Saját nevök aláirásával kérvényeztek, ott áll fehéren feketével festve. Az önök tökéletesen megelégedett személyökre nem háramlik abból semmi, azokra fog hullani a bosszuállás menyköve, — a kik elég vakmerők szabadon nyilvánitani meggyőződésüket, — ha ugyan Jupiterrel együt ki nem szorulnak a divatból azok a menykövek. Aztán édes szomszéd még Szilashalháson is tudják azt, hogy kérvényezni szabad, s miután ez köztudomásu dolog, oizony mondom, hogy egy takaros mameluk is resteine az ilyen döre dolgokra pazarolni,— mint fentebb láttuk — éles elmejének ragyogó kincseit. A személy után futó politika, ha beéri a mai borzasztó körülményekkel, ám ringassa magát boldogsága bölcsejében, de érje meg azzal, és ne törődjék azon szerencsétlenekkel, a kik nem látnak valakinek személyében, bár ki legyen is az, garantiát, mert nem azt nézik, hogy ki mondta, ki tette, — hanem azt, hogy mit mondott és mit tett. Salutem.

* **A „rablók“** czimü 3 felvonásos látványos vig operette adatott tegnap a szinházban bérlet-szünetben. A szereplők közül kiemelendők Gerecsné, (Fiorella), ki az együgyü falusi kis leányt ügyesen személyesitette Gerecs (Falsacappa) és Timár (Antonio), mindkettő teljes otthonossággal játszott. Abonyiné (Fragoletto) mint ifju haszonbérlő, sokkal több bátorságot mutatott a rablók körében megjelenésekor, mint kellett volna; Kiss (Pietro) szerepe komikumait nem hagyta felhasználatlanul, sőt azokat eredménynyel aknázta ki, mindazáltal az utolsó felvonásban általa előidézett jelenet, — azt hiszszük, — nem tartozott szerepébe, s reméljük, nem is fog többször ismétlődni. Közönség a vásár daczára, mi ily alkalmakkor ritkán szokott történni, kis számmal volt jelen, kivált a páholyok majdnem teljesen üresek voltak.

* **A méter mérték** városunkban már mindenütt, ugy a kufárok, mint a kereskedőknél kivétel nélkül használatban van. A városi kapitányi hivatal e tekintetben erélyes intézkedéseket tőn, s ott a hol régi mértékek még találtattak, azok mind lefoglaltattak. Ezzel, a fővároson kivül, egész Magyarországon egy város sem dicsekedhetik, mert nagyobbrészt a köznépnek az uj mértékben való járatlansága miatt a hatóság sokhelyt elnézéssel és halasztással van a nép irányában.

* **Erdélyi Mariette** k. a. kiről azon hir volt elterjedve, hogy a lipcsei szinházhoz 2409 tallér fizetéssel szerződtették — legujabban Aradon vendégszerepel. — Tamássy József, a budapesti közönség kedvencz népszinmüénekese, Kolozsvárt játszik nagy tetszés mellett.

* **A vásár** igen gyenge volt; alig kezdődött, már is vége lett; semmi élénkség, semmi forgalom. A kereskedők, ugy a helybeliek, mint a távol vidékről érkezettek miud panaszkodnak. Némelyek még a tett és teendő utazási költségeket sem árulták ki. Ez egyhanguság minden üzletágban észleihető volt. A vidéki kis kereskedő, ha csak egy pár száz forint áru czikket akar csak vásárolni, egyenesen Pestre vagy épen Bécsbe utazik, ugy hogy a fővárosi vagy bécsi kereskedők egy nagy része már nagyon csekély fontosságot tulajdonit a hajdan oly hires, ma azonban már félig meddig magát lejárt debreczeni vásárnak. Szomoru biz ez, de hát nem lehet róla tenni. Okát különben ennek abban lehet találni, hogy mig egyrészt utazó ügynökök járják be az egész országot, másrészt a csaknem mindenütt létező vasut az üzlet forgalmat jelentékenyen megkönnyitvén, a vidéki kisebb kereskedő épen nincs kényszeritve és utalva arra, hogy szükségleteit akár Debreczenben, vagy ennél még kisebb városban szerezze be.

* **Balázs Kálmánt** és zenetársulatát leg ujabban New-Yorkba hivták meg Azt hiszszük, hogy azon városunk közönsége előtt kedvelt zenészek, okuiva a közelmult viszontagságos külföldi utazáson, nem fognak egyáltalában vágyódni külhonba, a hol bizony tapasztalhatták, hogy ott is megnézik a garast, habár tallér képében.

* **Meghivás.** A hajdu böszörményi 48 as kör saját könyvtára javára folyó évi január hó 23-kán a városháza nagytermében zártkörü tánczvigalmat rendez, melyre czimzett tisztelettel meghivatik. Kelt H-Böszörmény, 1876 a rendezőség. Személy-jegy 50 krajczár. Kezdete 8 órakor. E tánczvigalomra egyszersmind a helybeli 48-as és független párthoz tartozó polgárok szintén meghivatnak.

* **Tegnap délután** egy vidéki atyafi eladván a vasárban tulkait, ennek örömére többet talált inni, mint kellett volna, s részegen járt-kelt az utczákon, kisértetve — vagyis inkább vezettetve két társa által, miközben a tulkok árát, 215 frtot, mely összeg egy a felöltönyéhez erősitett harisnyazacskóban volt betéve, elveszett. Sirva kereste aztán este későn lámpással darabosutczán, hol legutóbb jártak, de sikertelenül, mert elveszett pénzét nem találhatta meg.

* **Beküldetett** szerkesztőségünkhöz: „A métermértéka háztartásban és kereskedésben“ czimü müvecske, mely a régi mértékeknek az uj mértékekre való átváltoztatására és az árak kiszámitására igen alkalmas. Iparosok, kereskedők és gazdák számára szerkesztette Roller Mátyás, kiadja Kókai Lajos Budapesten, ára 25 kr.

A „Debreczen“ szerkesztőségének.

Válasz a „Debreczeni Ellenőr“-nek.

(Vége.)

7. A mi illeti a D. E. azon intését: „hogy tanuljam meg, mi a kötelességem“, isten mentsen, hogy épen a D. E. szerkesztőségére szoruljak e részben, miután a főt. egyházkerület rendeleteiből tanultam meg. De hogy ezen szerkesztőség némely tagjai mennyiben teljesitik a főiskolai könyvtár iránti tartozási kötelességöket? — mennyiben kivánhatják meg s mily értelemben várhatják a főiskola részéről a nagyobb figyelembeni részeltetést? e részben nem prostituálom őket, mint ők prostituálták és pedig gunyosan nyilttéren, politikai állásomat s elvemet, melyet nem ismerhetnek.

Ne vegyék hát rosz neven, ha ily viszonyok között, nem hogy igénybe mertem volna venni, sőt inkább óvakodnom kellett a D. E.-től, s későn és pedig igen szerénytelenül tudtomra adott köröztetési szives hajlamának még föltevésétől is.

8. Végre nem „körmöcskék“, hanem kezem viszi a tollat. Ám körmöljön vagy karmoljon más! gázolva a becsületes jellemek korrekt eljárásában; öntse ki bár politikai türelmetlen fanatismusa egész dühét azokra, kik imádott Mólok-ja előtt nem hajtják meg térdeiket, hanem az egy igaz istent imádják, a királyt tisztelik, s a hazát önzetlenül szeretik, önállósága létrejöttét szivből óhajtván, töltse ki bár viperakigyói mérgét a gunyoros pártgyülölet az elvszilárdokra, vagy rohanja meg bár az üldöző ellenszenv s inquisitori szellem a mesebeli farkaskét az igaz hazafiság hevétől lelkesitett szelid bárányokat, mint ezt régebben több ellenfél s közelebb épen a D. E. szabadelvüségből irányomban elég szerénytelenül tevé, én a megvesztegethetetlen s részrehajlatlan közvélemény előtt meghajolva kérem, hogy a fönebb előadottakat méltányló figyelembe véve, itélje el a régóta reám fenekedő gáncsoskodót! Hiszen maga a szelid lelkületü, igazságszerető s általam mélyen tisztelt főpásztorom is — kinek becses személyét a D. E elmelobbja játékába bevonni nem átalta — értesülvén tőlem az előadott körülményekről, épen nem talált bünösnek s kötelességmulasztónak engem, ép oly illetlenül, mint illetéktelenül féket nem ismerő ellenszenv s arrogantia által megtámadottat.

Égyébiránt politikai meggyőződésem s honszerelmem mérvének s irányának kutatását s roszakaratu prostituálását senkire, annyival inkább a D. E. suhogóira nem bizom, sőt az ellen határozottan tiltakozom, mert annak illetékes birájául a D. E.-t soha el nem ismerem. A belém kapaszkodó szurós tövist jövőre nézve figyelmeztetve kérem, hogy hivatali korrekt eljárásomból többé politikai kérdést ne támaszszon, politikai jellememre prostituáló, becsmérlő következtetést ne vonjon! És miután ezen válaszszal a közvéleménynek tartozva, önigazolásomnak becsületbeli kötelességemnek eleget tettem, ezzel az ügyet teljesen befejezettnek nyilvánitom, mert hiriapi vitába bocsátkozni senkivel, kivált oly emberrel, kinek jellemét nem rég az „Alföldi Hirlap“ ismertette, sem kedvem, sem érkezésem.

Dixi et salvavi animam!

Debreczen, 1876. január 15-én.

Dicsőfi József, m. k.
kezelő könyvtárnok s nyug. ref. lelkész.

Rendkivüli előadás.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

V. Bérlet. 10. szám.

Szerdán, 1876. jan. 19-én

adatik:

Szamárbőr.

Látványos vig szinmü 4 szakasz 30 képletben.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

Nyilttér.

FOGORVOS

Dr. Hamburger Emil,

lakik piaczutczán Dragotaház 1824. szám alatt 1-sö emeleten.

18 3—3

Értesités.

Alólirott van szerencsém tudatni, hogy ugy helyben, mint vidékre kisebb-nagyobbszerü épitészeti tervek készitését elvállalok: ugyszintén azoknak a legnagyobb pontosság mellett, — felépitésére magamat ajánlom.

Debreczen, burgundia-utcza 314. sz.

Ifj. Barcsay Miklós,
épitész.

6 4—4

HIRDETÉSEK.

BURGER LIPÓT

NŐI és FÉRFI DIVATKERESKEDÉSE

Debreczenben, főpiacz 2139. sz. alatt.

Menyasszony koszoruk

Ajánlja a nagyérdemü és t. cz. helybeli és vidéki közönségnek:

Menyasszonyi fátyolok

Báli tarlatán minden szinben 2.40, 2.80, 3.20, a legfinomabb; organtin minden szinben; továbbá Moull és Creplisst, franczia virágok és legyezők, prágai keztyük 2. 3. s 4 gombu. Legf. franczia miederek 1—1.40, 2—2.80, 3.50.

Férfi harisnyák és keztyük gyári raktára.

Női harisnyák, keztyük és csinos kötők raktára.

Női chiffoningek 1.30, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20, 2.50, 2.80 kr.
Női hálórekli 1.20, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20, 2.60, 3.20 kr.
Női alsónadrágok 1.20, 1.40, 1.60, himzett 1.80, 2 ft, 2.30.
Női alsószoknyák 2.20, 2.40, 2.70, himzett 2.80, 3.20, 3.80.
Férfi szines cretoningek ft 1.30, 1.50, 1.70 kr.
Férfi chiffoningek ft 1, 1.20, 1.50, 1.75, 2, 2.20, 2.60, 3 frt.

Pipere czikkek u. m.

Selyem és bársony szalagok minden szinben s szélességben Nyakkendőket, nyakfodrok, csipkék, legujabb gallérok és manchetták, Rips és atlasz diszitésnek minden szinben.

Legujabb Rojtok

Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek

Poszomán Diszek

Nagy választás

Olcsó, jó és czélszerü!

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban

hölgyeknek nélkülözhetlen!

Csak a hivatalosan megvizsgált méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan, valódi

RAVISSANTE

bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjuságot biztositani. Ha a **Ravissante** naponkint egyszer az ujjhegygyel az arczra vagy más testrészre dörzsölt-tik, már a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és hiblőhelyek elsimittatnak. — A **Ravissante** ifju arczszint ád ezelőtt, a bőrt fehériti, frisaiti és finomitja; eltávolit legrövidebb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztátalanságait.

Már az első kisérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak a Dr. LEJOSSE-féle világhirü „RAVISSANTE“ szépitószert használni.

Hamisitatlanul kapható nagyban és kicsinyben valódi minőségben. „Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ fő- és szétküldési raktárban Ausztria-Magyarország számára.

Schwarz Henrik-nél,
Budapesten, Kristóf-tér 1. sz.

Egy üvegtok ára 1 frt 50 kr. és 2 frt 50 kr.
Postai küldésnél 20 krral több.

Óvás hamisitás ellen!

Miután Hatschek Miksa ur, kinél ezelőtt fiók-raktárt tartók, bizalmammal visszaélt, s egy hamisitott, saját gyártásu csinálmányt valódi helyett árult, indittatva érzem magamat, tőle a raktári jogot elvonni és iránta a szükséges lépéseket megtenni.

Óva intem mind a t. raktártartó urakat, mind a kicsinyben vásárlókat az ugynevezett „La Ravissante Perfectionné“ vételétől, mely a valodi párisi Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“-nak Hatschek Miksa ur által rosszul utánzott hamisitványa.

A dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ e téren a legtökéletesebb és egyátalán nem kivan többé javitást, mint ezt a nálam található számos elismerő irat kielégitő módon bizonyitja.

A dr. Lejosse-féle párisi „RAVISSANTE“ nagyban és kicsinyben egyedül és csak valodi minőségben csupán nálam kapható, s annak üvegkupakján a használati utasitáson kivül franczia nyelven még a következő szavak is állanak:

EXCITATION DE LA BEAUTÉ RAVISSANTE PAR Dr. LEJOSSE A PARIS.

A t. raktártartó urak a vidéken tehát a valódi hamisitatlan „RAVISSANTE“ megrendelése czéljából sziveskedjenek ugy mint ezelőtt, ezután is mindig csak egyenesen hozzám fordulni.

SCHWARZ HENRIK,
a Dr. Lejosse-féle „Ravissante“ fő- és szétküldési raktárnoka Ausztria-Magyarország számára,
Budapesten, Kristóftér 1-sö szám.

Vidéki rendelmények a legszigorubb titoktartás biztositása mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Debreczenben valódi minőségében

kapható

Göltl Nándor ur gyógyszertárában.

348 16—

Eladó:

1-ször. Péterfiai ujsoron, a galambutcza 3698. sz. ujonnan cserepezett és 4 szobából álló ház.

2-szor. A serházutczában 1154. sz. ujonnan cserepezett ház, 3 szobával, 2 kamrával, udvarán egy nagy tengeri góréval és a ház után járó egy nyilas földdel.

3-szor. A sesztakertben 3 nyilas szőlő, rajta levő uj cserepes pajtával; végre a libakertben hat és fél nyilas libaföld. — Végre két billiárd asztal is eladó. — Mindezek kedvező feltételek mellett eladók, esetleg a két ház bérbe is adható. Értekezhetni tulajdonos

Reiz Dávid
urnál.

21 3—3

52/1876.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes özv. **Sárkány Pálné Vass Juliánna** részére alperes **Matolcsy Ferencz** és neje **Ujfalusi Zsuzsánnától** 800 afrt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 3089. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1200 afrtra becsült tóczóskerti 1137 négyszegöl szőllő a megkisérlett első árverésen el nem kelvén az a kitüzött második határidőben, folyó 1876. evi **február hó 3-án** d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen szükségesetére becsáron alul is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték: az árverelők által leteendő bánatpénz 120 forint.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 14 nap, a harmadik a leütéstől 1 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik év jan. hó 7-én tartott üléséből.

Hegedüs József,
jegyző.

16 3—3

Mandel Ignácz

előbb P. MAYER FARKAS

borkereskedése

piacz-utcza Nánássy-ház 2137-dik szám alatt, szolgál a legjobb közönséges uj- és ó érmelléki-bakar asztali borokkal, budai, sashegyi, egri és vöszlaui vörös borokkal, palaczk,- itcze és akószámra; — továbbá, kitünő tokaji borok, a legjobb bel- és külföldi csemegeborok, franczia és magyar pezsgőkkel a legjutányosabb árért.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

227 31—

A debreczeni szesz és élesztő gyár gyártmányainak árjegyzéke.

Életszesz = 36—38 foku, 30 fokkal szá mitva, egy akón fölüli mennyiségben:

itczénként 13 kr.

20 foku tiszta gabona pálinka, mint fentebb, itczeje **10** kr.

Finom kiviteli (export) sajtolt élesztő fontja: **40** kr.

Közönséges jó szintén sajtolt élesztő: **30** kr.

Tengeri moslék szarvasmarhának és sertésnek akónként **10 kr.**

Megrendelések helyben és vidékre elfogadtatnak és pontosan teljesittetnek, a főraktárban nagytemplomtér 339. sz. a.

391 8—?

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.